

ПРЕС КЛИПИНГ

7.новембар 2011.

НАСЛОВИ

- Сваког дана на боловању више од 100.000 запослених; (стр.2)
- Бекер: Трећина притужби грађана односи се на рад и запошљавање; (стр.3)
- Чачанска Фабрика чипса поново на продају; (стр.4)
- Кадрови по мери тржишта рада и послодаваца; (стр.5)
- Велике компаније изазов за младе стручњаке; (стр.8)
- Не ценкам се са принципима; (стр.11)
- За намерни стечај директор иде у затвор; (стр.12)

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/287805/Svakog-dana-na-bolovanju-vise-od-100000-zaposlenih>

Наш радник три пута дуже ван посла него немачки

Сваког дана на боловању више од 100.000 запослених

Сузана Лакић

Запослени у Србији су прошле године због болести код куће провели укупно 42,5 милиона радних дана, а дневно је боловало по 116.000 радника. Просечан радник је годишње користио 25 дана боловања, док су, рецимо, словачки радници користили двоструко мање дана за лечење. У односу на западноевропске државе ситуација је још драстичнија па један немачки радник, због болести одсуствује осам дана годишње.

Сваки радник у Србији у државној служби у просеку користи 27 дана боловања годишње, а у приватној 9-10 дана. У страху за радно место радници се у кризи ипак ређе одлучују за боловање, показују различита истраживања. У Унији послодаваца Србије наводе да се пре пет година у јавној служби годишње на боловање ишло и до 36 дана, а у приватној седам дана дуже него данас.

- Болује само ко мора. Недавно ме је грип буквално приковао за кревет, лекар ме је терао на боловање, али нисам отишао. Имао сам у виду да ћу за дане на боловању добити накнаду од 60 одсто зараде. Просек сам израчунао на основу последње три плате и рачуница је показала да би за десет дана боловања примио 10.000 динара мање. Мало више од тога ми месечно треба за стан - прича Н. Матијевић.

У “Центропроизводу” сваке године на боловање иде 5,8 одсто запослених. Директор за људске ресурсе и правне послове у овој компанији Силвана Ђурчевић каже за “Блиц” да је овај број сличан у претходне три године, а да су већина “бољки” њихових запослених “убичајене” за становништво Србије. Жене најчешће пате од гинеколошких проблема, а мушкарци од високог притиска, дијабетеса и проблема са срцем.

Бекер: Трећина притужби грађана односи се на рад и запошљавање

Тањуг

Помоћница повереника за заштиту равноправности Косана Бекер изјавила је данас да се од свих до сада доспелих притужби грађана 34 одсто на неки начин односи на питање рада и запошљавања.

Иако ти подаци указују да је дискриминација најизраженија у сфери радних односа и запошљавања, Бекер упозорава да се такви закључци још не могу донети, јер се неке притужбе у ствари не односе на дискриминацију већ указују на неке друге ствари.

"Тек када будемо припремили годишњи извештај видећемо шта нам ти подаци говоре", рекла је Тањугу помоћница Невене Петрушић и додала да највећи број притужби које је повереница добила из сфере рада и запошљавања у ствари нису дискриминација.

Бекерова је истакла да то говори да су одрасле особе најосетљивије када је у питању егзистенција и да их зато све на том пољу "дубоко дира", тако да често траже све механизме заштите.

Она је навела да повереница поступа на основу Закона о забрани дискриминације, а да је мобинг регулисан Законом о спречавању злостављања на послу.

"Доста се људи јавило и њихове притужбе су се односиле на мобинг, али ми нисмо надлежни за то осим у случају ако тај мобинг има обележје дискриминације", рекла је Бекер.

Према њеним речима, повереница има надлежност једино ако је мобинг, односно злостављање на раду на било који начин везано за лично својство особе.

Како је раније Тањугу речено у Министарству рада и социјалне политике, у првих седам месеци ове године, Инспекција рада је у фирмама извршила више од 4.000 надзора по службеној дужности, од чега је процесуирано 165 случајева мобинга, а десетак случајева је завршило на суду.

По захтеву радника, инспекција је одлазила у њихове фирме 92 пута, 47 захтева упутиле су жене, док су 45 захтева упутили мушкарци.

Процесуиране су готово све пријаве за мобинг и за сада је донето 15 решења и 49 закључака, а поднето је и девет захтева за покретање поступка пред надлежним судом.

Чачанска Фабрика чипса поново на продају

Тањуг

У Фабрици чипса у Чачку очекују да веома брзо поново буде расписан оглас за прикупљање понуда од заинтересованих купаца.

Протест радника Фабрике чипса у Чачку

Председник Самосталног синдиката у чачаској фабрици Зоран Зечевић, који је био на састанку у Београду код државног секретара Министарства правде Слободана Хомена, изјавио је за Тањуг да је добијено чврсто обећање да ће веома брзо бити створени услови за налажење новог стратешког партнера.

У колективу сматрају да је после прошлонедељних разговора са званичницима у Министарству правде, у изгледу да буде повучена одлука Вишег јавног тужилаштва којом је у јуну забрањена продаја.

Синдикални челник Зечевић истиче да је фабрика, у којој је годишње прерађивано и по 1.500 вагона кромпира, спремна да у кратком року поново проради, а нестрпљиви су и радници који су месецима без посла.

Фабрика за прераду кромпира некадашњег Пољопривредно индустријског комбината (ПИК) "Чачак" је у стечају од 26. октобра 2010, када су повериоци пријавили потраживања од око 15 милиона евра, а 115 радника прешло на евиденцију Националне службе запошљавања (НСЗ).

Овлашћени судски вештачи крајем маја проценили су да имовина фабрике вреди 4,76 милиона евра.

Прикупљање понуда орочено је до 6. јула, док су купцима биле понуђене три подцелине, које сачињавају фабрика чипса, пиреа и снекова са пратећим објектима, 3,8 хектара земљишта и машине са опремом, по цени од 4.217.935 евра, затим 2,34 ха неизграђеног земљишта у кругу фабрике за 468.000 евра, као и локал од 44 квадратна метра у Београду, за 79.200 евра.

Купцима је тако била понуђена комплетна производња, пошто је, како је тада речено, фабрика спремна да поново проради.

Само седам дана пре отварања понуда, међутим, продаја је обустављена на основу решења Вишег јавног тужилаштва о забрани располагања имовином стечајног дужника.

У тренутку оглашавања продаје није постојала забрана, већ је она донета тек када је извршен упис имовине у земљишне књиге.

Фабрика чипса је до приватизације 2005, када је откупом деоница од радника њен власник постао бизнисмен Славиша Пурић, сврставана међу најуспешнија и најакумулативније привредне организације у чачанском крају.

Путић је био већински власник "Слап групе", за коју је Привредни суд у Београду 27. јануара донео решење о банкротству, а он се због проневере новца из више купљених фирми, нашао и у затвору.

Када је први пут оглашена продаја Фабрике чипса чији је рок требало да истекне 13. јула, из Министарства за економију и регионални развој стизале су информације да су за њу заинтересоване и фирме из иностранства, поред осталих неке канадске и словеначке, али и компанија "Марбо" из Србије, која се бави производњом чипса и других прерађевина од кромпира.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/kadrovi_po_meri_trzista_rada_i_poslodavaca.27.html?news_id=227501

Образовни систем у Србији - од кочнице до развојне полуке друштва

Кадрови по мери тржишта рада и послодаваца

Аутор: Весна Андрић

Образовни систем Србије мора много брже да прати промене које се дешавају на тржишту рада, оцењено је на скупу који је организовао Данас конференс центар. Радивоје Митровић, државни секретар у Министарству просвете и науке истакао је да је лајтмотив будуће стратегије образовања Србије повезивање образовања и тржишта рада, односно како ова два сектора „синергијски преточити у развојну полуку нашег друштва“. Митровић је рекао да је у стратегији образовања, која би ускоро требало да буде усвојена, записано да је „мисија високог образовања да продукује стручњаке који су способни да запосле себе и да запошљавају друге“.

- Наша амбиција је да променимо свест оних који очекују да им неко други нађе посао, најбоље ако би могло у јавном сектору јер је ту сигурност највећа, у једну нову филозофију - да они буду покретачи формирања старт ап компанија, малих и средњих предузећа, да буду део ланца великих компанија. Намера је такође да, генеришући нове идеје, стварамо простор за запошљавање а да образовни систем буде у функцији стварања бољих економских резултата од оних које имамо данас - истакао је Митровић.

Он је навео да је Министарство просвете постигло одређене резултате када је реч о повезивању образовања са тржиштем рада. Митровић је прецизирао да је у претходних десетак година у средњим стручним школама уведено више од 60 огледних образовних профила, од којих је десетак преведено у редован образовни систем. Највећи број профила је из области производње хране, електро и машинске индустрије, које су логистика производњи хране, а сва

та нова занимања су, према Митровићевим речима, конципирана тако да одговоре на реалне захтеве тржишта рада.

- Када је реч о основним академским и струковним студијама, кроз процес акредитације понуђено је више од 50 иновираних студијских програма, тако да је понуда много квалитетнија када је реч о тржишту рада. Као држава иницирамо формулисање нових студијских програма који су интересантни са становишта тржишта рада, али би било много боље да таквих иницијатива има више са факултета и универзитета - сматра Митровић.

Слободан Унковић, директор Департмана за последипломске студије и међународну сарадњу Универзитета Сингидунум, поручио је да је неопходно што пре донети стратегију друштвеног и привредног развоја Србије до 2030. године и у тим оквирима одредити улогу образовања. Јер, како је додао, стратегија високог образовања може да пренесе оно што је најбоље у свету, али се мора знати шта Србија предвиђа у наредних двадесет година и какву улогу треба да имају поједини сектори.

- У условима непостојања адекватних индикатора за сагледавање дугорочног развоја високог образовања у Србији, Универзитет Сингидунум учинио је све да 12.000 студената на основним, мастер и докторским студијама, стекну што квалитетније знање и да се што пре запосле након дипломирања. Користећи искуства најбољих домаћих државних универзитета, али и европских и америчких универзитета, успостављамо међународне стандарде. Наши студенти морају обавезно да познају струку, да ту струку проверавају у пракси, да говоре најмање два страна језика и да владају савременом информатичком технологијом. Све то су разлози због којих постижемо одличне резултате током студија, а наши дипломирани студенти се релативно брзо запошљавају - казао је Унковић.

С друге стране, Мирослав Јанковић, помоћник директора Завода за статистику, упозорио је да је пут од избора будућег занимања, уписом у средњу школу, до завршетка студија и запошљавања, изузетно дуг и да траје и до 15 година. Позивајући се на статистичке податке о броју ученика и студената у Србији, Јанковић је навео да је више од 1,1 милиона ђака и студената „огроман потенцијал за тржиште рада и послодавце, у зависности од тога да ли се школују за оно што је послодавцима потребно“.

- Од укупно 286.000 ученика средњих школа, уписаних у школској 2010/2011. години, чак 68.000 ђака похађа гимназију. Интересовање за области економија, право и администрација исказало је око 39.000 ученика, 29.000 средњошколаца заинтересовано је за машинство и обраду метала, а 28.000 за подручју електротехнике. Најмање ученика (3.700), уписано је у средње школе специјализоване за шумарство и обраду дрвета, док је за геологију, рударство и металургију било заинтересовано око 1.000 ученика а за хидрометеорологију само 200 ученика - подсетио је Јанковић.

Када је реч о високом образовању, Јанковић је истакао да је у школској 2009/2010. години уписано 227.000 студената, при чему се њих 98.600 финансира из републичког буџета. Државне универзитета похађа 150.000 студената, приватне 34.000, на државним високим школама образовање стиче 39.000 студената, а око 5.000 на приватним високим школама. Највише академаца студира на високошколским установама из области друштвених наука, пословања и права (89.000), а најмање на пољопривредним и ветеринарским факултетима (8.000). У 2009. диплому на сва три нивоа студија стекло је 43.545 студената.

Према оцени Младена Шарчевића, генералног менаџера Образовног система „Руђер Бошковић“, образовни систем би морао много брже да прати промене које се дешавају на тржишту рада. Он је констатовао да је и поред много прича о реформама и промена које су се дешавале у образовању, мало тога суштински промењено. Шарчевић је у том контексту подсетио да је гимназијско образовање готово идентично као почетком седамдесетих година, када је он био ђак, да је мрежа школа остала иста, да у школама и даље доминира фактографско знање. Указујући на чињеницу да се не може говорити о стратегији образовања, ако нема стратегије економског развоја земље, он је изразио уверење да „тржишна економија није дотакла многобројне владе у Србији“.

- Ми смо кренули од националних програма, али смо се определили за модел узора. Нашли смо се у кругу школа које раде по најбољим моделима. Да бисте прошли веома „тврду“ међународну проверу, то је захтевало озбиљност, да вас препознају као озбиљног партнера, да не блефирате и не радите из маркетиншких разлога. Образовни систем „Руђер Бошковић“ је акредитована међународна установа у пуном смислу те речи. Део развијеног света и тако се и понашамо - наглашава Шарчевић.

Уска специјализација

У анализи посвећеној образовању и тржишту рада, Мића Јовановић, ректор Мегатренд универзитета, истакао је да тржиште људских ресурса мора да нађе место у превазилажењу економске кризе.

- Универзитети у Европи су се окренули рационализацији, мењају се наставни планови и програми, укидају се неки студијски програми који су били атрактивни пре три или пет година, а универзитети се свode на минималну оперативну меру. Све то указује да ће се смањивати и тржиште људских ресурса и да ће бити тражени уско специјализовани кадрови који могу да управљају светским економијама на глобалном нивоу или предузећима на микро нивоу, у условима који нас очекују, а који нису добри - упозорава Јовановић и подсећа да концепт доживотног учења није прихваћен у Србији.

Радивоје Митровић, државни секретар у Министарству просвете и науке

- Наша амбиција је да променимо свест оних који очекују да им неко други нађе посао у једну нову филозофију - да они буду покретачи формирања старт ап компанија, малих и средњих предузећа, да буду део ланца великих компанија. Намера је такође да, генеришући нове идеје, стварамо простор за запошљавање, а да образовни систем буде у функцији стварања бољих економских резултата.

Слободан Унковић, директор Департмана за последипломске студије и међународну сарадњу Универзитета Сингидунум

- Неопходно је што пре донети стратегију друштвеног и привредног развоја Србије до 2030. године и у тим оквирима одредити улогу образовања. Јер, стратегија високог образовања може да пренесе оно што је најбоље у свету, али се мора знати шта Србија предвиђа у наредних двадесет година и какву улогу треба да имају поједини сектори.

Мирослав Јанковић, помоћник директора Републичког завода за статистику

- Пут од избора будућег занимања, уписом у средњу школу, до завршетка студија и запошљавања, изузетно је дуг и траје и до 15 година. Ипак, више од 1,1 милион ђака и студената представља огроман потенцијал за тржиште рада и послодавце, у зависности од тога да ли се школују за оно што је послодавцима потребно.

Младен Шарчевић, генерални менаџер Образовног система „Руђер Бошковић“

- Образовни систем би морао много брже да прати промене које се дешавају на тржишту рада. Јер и поред много прича о реформама и промена које су се дешавале у образовању, мало тога је суштински промењено. Гимназијско образовање је готово идентично као почетком седамдесетих, а у школама и даље доминира фактографско знање.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/velike_kompanije_izazov_za_mlade_strucnjake.27.html?news_id=227500

Како ускладити понуду незапослених и потребе мултинационалних корпорација

Велике компаније изазов за младе стручњаке

Аутор: Александар Милошевић

Према статистичким подацима, чак 54,6 одсто незапослених у Србији изгуби више од четири године тражећи посао. То је не само велики социјални проблем, јер издржавање одраслих људи без посла углавном пада на терет чланова њихове породице који имају радно место, а којих, имајући у виду да стопу незапослености од 22,2 одсто, и није много, већ додатно смањује могућност проналажења радног места. Наиме, како је на скупу о тржишту рада и мултинационалним корпорацијама који је организовао Данас конференс центра, објаснио Мирослав Јанковић, помоћник директора Републичког завода за статистику, „велико је питање колико су њихова знања и вештине релевантне за послодавце, ако су толико година без посла“.

- Априлска анкета о радној снази показала је да је просечна (нето) плата у Србији у септембру износила 38.762 динара, односно 53.838 динара бруто, што је знатно испод европски стандарда. Због тога мултинационалне компаније могу неопходну радну снагу да регрутују и из „фонда“ запослених, а не само незапослених грађана - оценио је Јанковић.

На овом скупу могао се чути и податак да је више од 60 одсто грађана са најнижим образовањем запослено у пољопривреди, већина оних са средњом стручном спремом ради у производњи и продаји, док високообразовани кадрови најчешће раде у сектору образовања, здравства, државној управи, финансијама и у научним институцијама.

Маријана Павловић из Америчке привредне коморе, нагласила је да у Србији нема довољно едукованог кадра за потребе мултинационалних компанија, због чега оне сада све чешће запошљавају младе људе чим заврше факултет и затим их едукују у складу са својим корпоративним потребама.

- Буџети за тренинг центре за запослене су доста значајни и међународне компаније настоје да све своје раднике сертифицикују и да њихове дипломе стечене у иностранству нострификују у Србији, јер се дешава да се онима који су се образовали ван државе овде не признају тамошње дипломе, па им у радној књижици пише да имају основну школу - упозорила је Мирјана Павловић.

Према њеним речима, државни факултети у Србији студентима пружају „дубину и ширину знања“, док се предност приватних факултета огледа у томе што њихови студенти учествују у пројектним задацима, па би најбоље било да „и једни и други направе микс ових карактеристика“. Павловићева је указала и на проблем нефлексибилности радне снаге с обзиром на то да је тешко убедити незапослене да прихвате посао у неком мањем месту. „Сви хоће да раде само у Београду, Новом Саду и у Нишу - додала је Павловићева.

Милован Станишић, ректор Универзитета Сингидунум, нарочито је потенцирао чињеницу да државни факултети не образују студенте у складу са потребама привреде, због чега је, како каже, основао приватни универзитет у настојању „да ублажи разлику између образовања у Србији и образовања у Европској унији“. Према његовим речима, у том погледу Србија за Европом касни 22 године, колико и Европа касни за Америком, што значи да је заостатак Србије износи пола века.

- На нашем универзитету студенти иду на праксу у трећој и четвртој години студија, а једна трећина студената већ тада успе да пронађе посао. Чак 42 одсто наших студената запосли се у мултинационалним компанијама, а 30 одсто ради у пропулзивним домаћим фирмама - додао је Станишић, истичући да од осталих свршених студената половина спада у категорију samozапослених. На овом универзитету тренутно учи и 100 странаца, а највише их је из северне Африке, али ми будућност видимо на Истоку - каже Станишић.

Александар Васиљевић, извршни директор Србијашума, сложио се са опаском Мирјане Павловић да већина незапослених жели да ради у великим центрима, и додао да су се и Србијашуме суочиле с тим проблемом.

- Људи напуштају рурална подручја, што је веома погодило индустрију шумарства и довело до губитка радне снаге. Одговор на то било је подизање нивоа технолошке опремљености предузећа у шта је за земљу као што је Србија било потребно уложити десетине милиона евра, како бисмо могли да се поредимо са Европом. Осим тога, у Србији је веома развијена примарна прерада дрвета и углавном се производи дрвна грађа, намењена извозу. Проблем је, међутим што је веома мало финалних производа. Када смо питали инвеститоре зашто овде не отворе фабрике које би се бавиле завршном производњом, њихов одговор је био да у Србији нема довољно обучених мајстора за ту делатност - истакао је Васиљевић, додавши да се овај проблем може решити, али да је за то потребно велико улагање у образовање кадрова.

Према његовим речима, Србија још није достигла ниво производње из осамдесетих година, када је наша дрвна индустрија извозила на тржишта Америке, Европе и Русије, али је у међувремену изгубила све тадашње пословне контакте.

Мирослав Јанковић, помоћник директора Републичког завода за статистику

- Демографска слика Србије се мења. У неразвијеним регионима - источном Банату и источној и централној Србији, пописан је мањи број људи, него на претходном попису. Насупрот томе, више становништва пописано је у Београду и у Новом Саду. Концентрација становништва у великим градовима представља сметњу за развој руралних крајева. То је зачарани круг из којег је тешко изаћи без великих инвестиција.

Маријана Павловић, представник Америчке привредне коморе

- У Србији не постоји разумевање за то да је сваки посао само корак ка бољем радном месту, због чега многи нису спремни да прихвате нижу позицију. Сваки посао је својеврсна школа. Ми не учимо због послодавца, већ због нас самих. Враћамо се на радне акције, које смо некада имали, само што их сада зовемо друштвено корисним радом.

Милован Станишић, ректор Универзитета Сингидунум

- Очекујем да ће у будућности у Србији половина садашњих универзитета нестати, међу њима су и неки државни факултети. Сингидунум може брзо да се прилагођава, да доводи студенте са Истока и професоре са Запада, да спроводи „образовну дипломатију“. Проблем је, међутим, што је у Србији „успех једини грех“.

Александар Васиљевић, извршни директор Србијашума

У Србији се годишње искористи три милиона кубних метара дрва само за грејање и то према званичним подацима, а према нашим анализама чак осам милиона кубика. То дрво се углавном ложи у „смедеревцу“ који има ефикасност од 30 до 40 одсто. Највише дрвета се, дакле, искористи за огрев, што је најнерационалнији вид експлоатације тог природног богатства.

Ne cenkam se sa principima

Najverovatnije izlazimo na izbore, ali još je rano govoriti o detaljima

INTERVJU

Ljubisav Orbović
PRESEDNIK SSSS

BEOGRAD - Tvrde pazar. Savez samostalnih sindikata Srbije do kraja meseca razgovaraće još s Vojslavom Koštunicom, Rasimom Ljajićem i Borisom Tadićem, a onda će i obelodaniti s kojom strankom će u izbornu trku. To u razgovoru za Kurir poručuje čelnik SSSS Ljubisav Orbović, koji se već sastajao s naprednjacima, LDP Čedomira Jovanovića i URS Mladana Dinkića.

■ **Šta vas je najviše zanimalo da čujete od političara?**

- Od svih njih tražimo da vidimo da li imaju rešenje za ekonomsku krizu i kako će se izboriti sa socijalnim problemima. To će nam biti glavna vodilja i u razgovorima i u pravljenju eventualnih koalicija.

■ **Imali ste seriju sastanaka s političkim liderima. Ko vam je zasad favorit?**

- Ne mogu sad da se izjašnjavam, jer me čeka još razgovora. Neću da navijam ni za koga.

Ne valja glomazna vlada

■ **S kim iz Vlade Srbije najbolje saradujete?**

- Moram priznati da smo do sada sa celom Vladom imali dobru saradnju. Ipak, nije dobro to što je ona sastavljena od mnogo malih stranaka. To ne funkcioniše dobro, jer svako ima svoje prioritete.

■ **A čiji su vam stavovi najbliži?**

- U svakom od tih programa koje sam čuo ima i dobrih elemenata, ali još je rano govoriti.

■ **Ne želite da kažete zašto se još cenkate?**

- Ne, ja se ne cenkam. Niti me zanimaju politička trgovina, poslanička mesta...

■ **Hoćete li izaći na izbore sami, u koaliciji s nekom strankom, ili ćete samo dati podršku nekoj stranci?**

- I o tome je još rano govoriti, a jedino mogu da kažem da smo najbliži odluci da izademo na izbore. (J.V.)

Za namerni stečaj direktor ide u zatvor

MOMA ILIĆ

Namerno odvođenje firme u stečaj biće novo krivično delo za koje će se izricati i zatvorska kazna i oduzimanje imovina, otkriva za „Blic“ Slobodan Homen, državni sekretar Ministarstva pravde i predsednik radne grupe za izmenu i dopunu Krivičnog zakonika Srbije (KZ).

- Namerno teranje firme u stečaj je u Srbiji postalo masovna pojava. Na taj način se izbegavaju obaveze prema državi, drugim privrednim subjektima i zaposlenima, koji najčešće ostaju ne samo bez plata, već i bez uplaćenih doprinosa za socijalno i zdravstveno osiguranje. Ukupan broj sudskih predmeta koji ne mogu da se izvrše zato što je neko preduzeće otišlo u stečaj veći je od broja svih drugih izvršenih presuda u Srbiji. Takvih slučajeva je najmanje 500.000. Za ovo novo krivično delo kazna će najverovatnije iznositi od šest meseci do pet godina zatvora. Ali ovde je važno da se budućim učiniocima ovog krivičnog dela pošalje poruka da će zatvorsku kaznu pratiti i imovinska sankcija, odnosno oduzimanje imovine - kaže Homen.

Radna grupa za izmenu i dopunu KZ-a upravo radi na pronalaženju modaliteta za oduzimanje imovine kako bi se nadoknadila šteta prouzrokovana namernim stečajem.

- Pod udarom ovih sankcija naći će se službeno lice koje firmu namerno tera u stečaj ili lice koje registrovanjem nove firme na prevaran način izbegava plaćanje obaveza prema drugim privrednim subjektima, državi ili zaposlenima - iznosi Homen.

Namerni stečaj je samo jedno od novih krivičnih dela iz oblasti takozvanog ekonomskog kriminala, na koje će takode biti proširena imovinska sankcija. U ovom korpusu trebalo bi da se nađe i izdavanje menica bez pokrivača.

Izmene i dopune KZ, koje bi trebalo da predstavljaju neku vrstu mini-reforme krivičnog zakonodavstva,

Pod udarom novih sankcija naći će se službeno lice koje firmu namerno tera u stečaj ili lice koje registrovanjem nove firme na prevaran način izbegava plaćanje obaveza

Kleveta u parnici

Radna grupa smatra da iz Krivičnog zakonika treba izbaciti uvredu i klevetu, odnosno da bi one trebalo da budu predmet parničnog, a ne krivičnog postupka. Prema sadašnjem zakonskom rešenju, kleveta je jedno od retkih krivičnih dela kod kojih je teret dokazivanja na tuženom. Tokom postupka on treba da dokaže da nije oklevetao tužioca. Za klevetu KZ predviđa novčanu kaznu.

- Brisanje klevete i uvrede iz Krivičnog zakonika od izuzetne je važnosti za novinare i medije koji su izloženi čestim tužbama i kaznama koje ugrožavaju njihov opstanak - smatra Homen.

Nekoliko desetina novih firmi svakog meseca ode u stečaj FOTO: Z. ŠAFAR

Izmena zakona

- 500.000 je ukupan broj sudskih predmeta koji ne mogu da se izvrše zato što je neko preduzeće otišlo u stečaj
- za ovo novo krivično delo kazna će najverovatnije iznositi od šest meseci do pet godina zatvora
- u krivični zakonik Srbije ući će još sedam do osam novih koruptivnih krivičnih dela
- gotovo za sva ova dela će biti podignut nivo kazni koje bi trebalo da se kreću od dve do 12 godina zatvora

biće obimne i obuhvatiće još nekoliko oblasti.

- Radna grupa radi i na uvođenju novih koruptivnih krivičnih dela i izmenama i jasnijem definisanju postojećih. Osnovna ideja je da se, pored pooštavanja kazne, iz našeg zakonodavstva izbace prevaziđena krivična dela, kao na primer zloupotreba službenog položaja, izamene drugim adekvatnim. Ona

U oktobru 586 novih firmi u stečaju

- U Srbiji je na kraju oktobra 586 firmi ispunilo uslove za pokretanje stečaja zbog neprekidne blokade računa u trajanju od dve godine, objavila je Narodna banka Srbije
- Prema podacima objavljenim na sajtu NBS (www.nbs.rs), među kompanijama sa dvogodišnjom blokadom računa su „Uljarice agrar“ iz Beograda, „Potisje agrar“ iz Novog Bečaja, „Teliks“ iz Niša, „Koming“ iz Valjeva, „Ivković kompani“ iz Kragujevca, „Preporod“ iz Sevojina, „Anem petrol“ iz Novog Pazara, „Foreks“ iz Čačka, „Severni Banat“ iz Kikinde, Pokret „Moja Srbija“ iz Beograda.
- Na kraju septembra u blokadi dužnoj od dve godine bilo je 429 firmi

moraju da budu međunarodno prepoznatljiva, odnosno u skladu s međunarodnim konvencijama koje se tiču borbe protiv korupcije - objašnjava Homen.

Državni sekretar dodaje da će uz postojeće u krivični zakonik Srbije ući još sedam do osam novih koruptivnih krivičnih dela. Gotovo za sva ova dela će biti podignut nivo kazni koje bi trebalo da

se kreću od dve do 12 godina zatvora.

- Na predlog zaštitnika građana radna grupa radi i na pooštavanju kazni i uvođenju novih krivičnih dela radi dodatne zaštite ljudskih prava onih grupa koje su podložne diskriminaciji. Izmenjen i dopunjen KZ parlament bi trebalo da usvoji do aprila naredne godine - kaže Homen.